OTSUSED

KOMISJONI OTSUS (EL) 2020/613,

7. veebruar 2020,

meetme SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007) kohta, mida Saksamaa rakendas äriühingu Deutsche Post AG kasuks

(teatavaks tehtud numbri C(2020) 593 all)

(Ainult saksakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud sätetele ([1]) ja võttes nende märkusi arvesse

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Asjakohane kokkuvõte riigiabimenetlustest

1.1.1. *Algatamisotsus*

(1) 1994. aastal esitas United Parcel Service (edaspidi „UPS“) kaebuse, milles ta väitis, et äriühingule Deutsche Bundespost Postdienst (edaspidi „Postdienst“) oli antud ebaseaduslikku riigiabi.

(2) Komisjon algatas 23. oktoobril 1999 ametliku uurimismenetluse (edaspidi „algatamisotsus“) mitmesuguste riiklike meetmete kohta: universaalteenuse osutamise kohustuse täitmise eest makstud hüvitised, riigigarantii ja 1995.–1999. aastal antud pensionitoetused.

(3) Algatamisotsus avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]). Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama oma märkused.

(4) Saksamaa esitas märkused 16. septembril 1999.

(5) Pärast algatamisotsuse avaldamist esitasid 14 huvitatud isikut komisjonile oma märkused, mille komisjon edastas 15. detsembri 1999. aasta kirjaga Saksa valitsusele, et anda talle võimalus esitada nende märkuste kohta oma tähelepanekud.

(6) Saksamaa ametiasutused vastasid 1. veebruari 2000. aasta kirjaga, mille komisjon registreeris 2. veebruaril 2000.

([1]) EÜT C 306, 23.10.1999, lk 25.
([2]) EÜT C 306, 23.10.1999, lk 25.

1.1.2. *2002. aasta otsus*

(7) Komisjon võttis 19. juunil 2002 vastu otsuse 2002/753/EÜ ([3]) (edaspidi „2002. aasta otsus"), milles ta leidis, et Postdienst ja tema õigusjärglane Deutsche Post AG (edaspidi „DPAG"; Postdienst ja DPAG koos edaspidi „Deutsche Post") määrasid uksest ukseni transporditavatele saadetistele hinna, mis ei hõlmanud lisakulusid, ning et selline agressiivne hinnapoliitika ei ole kooskõlas Deutsche Posti universaalteenuse osutamise kohustusega.

(8) Komisjon leidis, et sellest tulenev 572 miljoni euro suurune kahjum kaeti lõpuks Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping") artikleid 106 ja 107 rikkudes riigi rahalistest vahenditest, mis anti Deutsche Postile mitmel eri kujul (nt riiklikud hüvitised sõsarettevõtjalt Deutsche Bundespost Telekom (edaspidi „Telekom"), riigigarantiid ja postiametnike pensionide rahastamise riiklik toetamine).

(9) 2002. aasta otsuse põhjal nõudis Saksamaa siseturuga kokkusobimatu 572 miljoni euro suuruse riigiabi DPAG-lt tagasi. Deutsche Post vaidlustas selle otsuse liidu kohtutes.

1.1.3. *Pärast 2002. aasta otsust esitatud kaebused*

(10) UPS esitas 13. mail 2004 uue kaebuse, mille kohaselt anti Deutsche Postile pärast 2002. aasta otsust ebaseaduslikku riigiabi. UPS väitis, et 2002. aasta otsuses ei hinnatud kõiki esialgses 1994. aasta kaebuses käsitletud meetmeid ja Deutsche Postile antud rahalised soodustused olid tunduvalt suuremad kui 572 miljoni euro suurune kokkusobimatu abi. Peale selle leidis UPS, et Deutsche Post kasutas riigi vahendeid oma pakiteenuse laiendamiseks (nt muude ettevõtjate omandamise kaudu) ja selleks, et müüa põhjendamatult madala siirdehinnaga teenuseid oma tütarettevõtjatele Postbank AG (edaspidi „Postbank") ja Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, kes tegutsesid vastavalt pangandusteenustega ja kaubamärgi DHL all pakiteenuse osutamisega äriklientidele.

(11) Komisjoni talitused nõudsid Saksamaalt 9. novembril 2004 ja 1. aprillil 2005 lisateavet. Saksamaa saatis oma vastused 2. detsembril 2004 ja 3. juunil 2005.

(12) TNT Post AG & Co KG (edaspidi „TNT") esitas 16. juulil 2004 kaebuse, milles ta väitis samuti, et Deutsche Post on müünud Postbankile teenuseid põhjendamatult madala siirdehinnaga. TNT sõnul tasus Postbank üksnes osutatud teenuste muutuvkulud, samal ajal kui Deutsche Post rahastas oma jaotusvõrgu üldised püsikulud täies ulatuses monopoolselt kirjateenuselt saadud tuludest.

(13) Komisjoni talitused nõudsid Saksamaalt 11. novembril 2004 ja 25. aprillil 2005 lisateavet. Saksamaa saatis oma vastused 17. detsembril 2004 ja 23. juunil 2005.

1.1.4. *2007. aasta menetluse pikendamise otsus*

(14) Pärast seda, kui komisjonile saadeti uued kaebused, teatas komisjon 12. septembri 2007. aasta kirjaga ([4]) Saksamaale oma otsusest pikendada 1999. aastal algatatud menetlust (edaspidi „2007. aasta menetluse pikendamise otsus").

(15) 2007. aasta menetluse pikendamise otsuse eesmärk oli võtta arvesse uut esitatud teavet ja käsitleda põhjalikult kõiki konkurentsimoonutusi, mida Deutsche Posti suhtes võetud riiklikud meetmed võisid põhjustada.

(16) Saksamaa esitas 14. detsembril 2007 oma märkused ja Deutsche Post vaidlustas 2007. aasta menetluse pikendamise otsuse kehtivuse ([5]). UPS ja TNT esitasid 16. novembril 2007 oma märkused. Pärast 20. detsembril 2007 esitatud tähtaja pikendamise taotlust edastas Saksamaa 12. märtsil 2008 oma märkused TNT ja UPSi tähelepanekute kohta.

([3]) Komisjoni 19. juuni 2002. aasta otsus 2002/753/EÜ meetmete kohta, mida Saksamaa Liitvabariik rakendas Deutsche Post AG kasuks (EÜT L 247, 14.9.2002, lk 27).

([4]) ELT C 245, 19.10.2007, lk 21.

([5]) Kohtuotsus, Üldkohus, 8. detsember 2011, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. *17. juuli 2008. aasta teabenõue*

(17) Komisjon esitas 17. juulil 2008 Saksamaale teabenõude, mis puudutas kõiki uurimisaluseid riiklikke meetmeid ja sisaldas küsimustikku Deutsche Posti 1989.–2007. aasta tulude ja kulude kohta. Saksamaa taotles 5. augustil 2008 tähtaja pikendamist määramata ajaks, sest enne vastuse esitamist tuli kindlaks teha, kas asjaomased andmed on kättesaadavad.

(18) Komisjon selgitas 12. augustil 2008, miks Deutsche Posti tulude ja kulude kontroll peaks hõlmama 1989.–2007. aastat, ning nõudis asjaomase teabe esitamist.

(19) Saksamaa väitis oma 14. augusti 2008. aasta kirjas, et Deutsche Posti 1994. aasta järgsete tulude ja kulude kontrollimiseks puudub igasugune alus. Komisjon teatas 22. augustil 2008, et juhul kui Saksamaa ei esita nõutud teavet, on komisjonil nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 ([6]) artikli 10 lõike 3 alusel õigus anda teabe esitamise korraldus.

(20) 2. oktoobril 2008 esitas Saksamaa täiendava eksperdihinnangu tulemused toetamaks oma seisukohta, et 1994. aastale järgnenud ajavahemiku raamatupidamise kontrollimine ei ole vajalik ja ajavahemik 1990–1994 on seega piisav uurimisperiood.

(21) Saksamaa esitas 28. oktoobril 2008 riigigarantiid ja pensionimeedet käsitleva teabe.

1.1.6. *30. oktoobri 2008. aasta teabe esitamise korraldus*

(22) Komisjon ei nõustunud Saksamaa väidetega ja leidis, et 2007. aastani ulatuvat ajavahemikku hõlmav analüüs on vajalik, et võtta täielikult arvesse rakendatud riiklike meetmete mõju konkurentsile. Pärast kaht 12. augustil 2008 ja 22. augustil 2008 saadetud meeldetuletuskirja andis komisjon 30. oktoobril 2008 teabe esitamise korralduse, millega nõuti Saksamaalt kõigi vajalike 1989.–2007. aasta raamatupidamisandmete esitamist.

(23) Saksamaa ja Deutsche Post vaidlustasid teabe esitamise korralduse kehtivuse ([7]).

(24) Saksamaa esitas 27. novembril 2008 nõutud raamatupidamisandmed ajavahemiku 1989–1994 kohta. 5. ja 16. detsembril 2008 ajakohastas Saksamaa 27. novembril 2008 esitatud raamatupidamisandmed.

1.1.7. *1989.–2007. aasta raamatupidamisandmete esitamine*

(25) Pärast Saksamaa vastutava riigisekretäri, DPAG tegevjuhi ja komisjoni konkurentsivoliniku kohtumist 6. veebruaril 2009 teatasid Saksamaa ja Deutsche Post oma valmisolekust esitada raamatupidamisandmed 1994. aasta järgse ajavahemiku kohta.

(26) Saksamaa esitas 3. märtsil 2009 esimese osa kogu uurimisperioodi (1989–2007) hõlmavatest raamatupidamisandmetest.

(27) Deutsche Post ja komisjoni talitused kohtusid 3. märtsil 2009 Brüsselis ning 12. märtsil 2009, 2. aprillil 2009, 28. mail 2009, 23. juunil 2009 ja 18. septembril 2009 Bonnis. Saksamaa edastas Deutsche Posti lisateabe 26. märtsil 2009, 7. mail 2009 ja 22. juunil 2009.

(28) Kõnealuste kohtumiste järel ja pärast seda, kui komisjoni talitused olid 4. juunil 2009 ning 30. juulil 2009 esitanud kaks Deutsche Postile mõeldud küsimuste loetelu, edastas Saksamaa 9. juulil 2009, 31. juulil 2009, 17. augustil 2009, 8. septembril 2009, 10. septembril 2009 ja 15. oktoobril 2009 ajakohastatud raamatupidamisandmed ning lisaselgitused.

([6]) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1).

([7]) Kohtumäärus, Üldkohus, 14. juuli 2010, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31; kohtumäärus, Üldkohus, 14. juuli 2010, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312; kohtuotsus, Euroopa Kohus, 13. oktoober 2011, Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656; Üldkohtu (teine koda) presidendi määrus, 10. mai 2012, Saksamaa *vs.* komisjon, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228, ning kohtuotsus, Üldkohus, 12. november 2013, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) Komisjoni talitused esitasid 16. ja 24. septembril 2009 lisaküsimusi, millele Saksamaa vastas 14. oktoobril 2009.

1.1.8. *2011. aasta menetluse pikendamise otsus*

(30) Komisjon teavitas Saksamaad 10. mai 2011. aasta kirjaga ([8]) oma otsusest pikendada ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikega 2 ette nähtud ning 1999. aastal algatatud ja 2007. aastal pikendatud menetlust, et uurida põhjalikult pensionitoetusi, mida Deutsche Post sai alates 1995. aastast (edaspidi „2011. aasta menetluse pikendamise otsus“).

(31) Pärast 23. mail 2011 esitatud tähtaja pikendamise taotlust edastas Saksamaa 29. juulil 2011 oma märkused.

(32) UPS esitas oma märkused 4. oktoobril 2011. Free and Fair Postal Initiative esitas oma märkused 5. oktoobril 2011 ning Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste (edaspidi „BIEK“) 7. oktoobril 2011. Komisjon edastas huvitatud isikute märkused 13. oktoobril 2011 Saksamaale.

(33) Saksamaa esitas 14. novembril 2011 oma märkused huvitatud isikute tähelepanekute kohta.

(34) Komisjon esitas 18. novembril 2011 täiendava teabenõude, mis käsitles pensionide rahastamise üksikasju pärast 2007. aastat. Saksamaa vastas 2. ja 19. jaanuari 2012. aasta kirjadega. 16. detsembril 2011 esitas komisjon Saksamaale Charles River Associatesi eksperdiuuringu kasumi võrdlusmäära kohta, ([9]) mille kohta Saksamaa esitas oma märkused 16. jaanuaril 2012.

1.1.9. *2012. aasta otsus*

(35) 25. jaanuaril 2012 võttis komisjon vastu otsuse 2012/636/EL ([10]) (edaspidi „2012. aasta otsus“).

(36) Selles otsuses leidis komisjon seoses pensionimeetmega, et meede kujutab endast ebaseaduslikku ja kokkusobimatut riigiabi, ning nõudis, et alates 1. jaanuarist 2003 kuni suhtelise eelise andmise lõpetamise kuupäevani antud abi tagasi nõutaks. Seoses abiga, mida anti ajavahemikul 1995–2002, leidis komisjon, et kokkusobimatu abi summat polnud võimalik kindlaks teha. Seega ei nõudnud komisjon sel ajavahemikul antud abi tagasinõudmist.

(37) Seoses riiklike hüvitistega järeldas komisjon, et Saksamaa maksis neid ebaseaduslikult, rikkudes sellega ELi toimimise lepingu artikli 108 lõiget 3, aga et need on siseturuga kokkusobivad. Seoses riigigarantiiga leidis komisjon, et see meede kujutab endast Deutsche Postile antud olemasolevat abi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 ja artikli 108 lõike 3 tähenduses.

1.2. **Asjakohaste kohtumenetluste kokkuvõte**

1.2.1. *2002. aasta otsuse tühistamine*

(38) Üldkohus tühistas oma 2008. aasta otsusega ([11]) 2002. aasta otsuse, kuna komisjon ei olnud põhjalikult analüüsinud kõiki universaalteenustest saadud tulusid ja kulusid, et teha kindlaks, kas Deutsche Postile maksti liiga väikest või liiga suurt hüvitist.

(39) Seejärel maksis Saksamaa tagasinõutud 572 miljoni euro suuruse riigiabi (millele lisandus intress) Deutsche Postile tagasi.

(40) Euroopa Kohus jättis 2. septembril 2010 rahuldamata apellatsioonkaebuse, mille komisjon oli esitanud Üldkohtu otsuse peale ([12]).

([8]) ELT C 263, 7.9.2011, lk 4.

([9]) Charles River Associates, „Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services“, märts 2011; selle uuringu esitas Belgia riigiabijuhtumis SA.14588 – bpostile antud riigiabi.

([10]) Komisjoni 25. jaanuari 2012. aasta otsus 2012/636/EL meetme C 36/07 (ex NN 25/07) kohta, mida Saksamaa on rakendanud äriühingu Deutsche Post AG kasuks (ELT L 289, 19.10.2012, lk 1).

([11]) Kohtuotsus, Üldkohus, 1. juuli 2008, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 2. september 2010, komisjon *vs.* Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. *2007. aasta menetluse pikendamise otsuse tühistamine*

(41) Deutsche Post vaidlustas 2007. aasta menetluse pikendamise otsuse kehtivuse, väites, et 2002. aasta otsusega loodi õiguspärane ootus, et komisjon ei jätka tulevikus uurimist.

(42) 8. detsembril 2011 lükkas Üldkohus selle vaide vastuvõetamatuse tõttu tagasi, ([13]) kuna 2007. aasta menetluse pikendamise otsus käsitles samu meetmeid, mida käsitles algatamisotsus.

(43) 24. oktoobril 2013 tühistas Euroopa Kohus Üldkohtu 2011. aasta otsuse 2007. aasta menetluse pikendamise otsuse kohta, ([14]) suunates asja tagasi Üldkohtusse.

(44) 18. septembril 2015 tühistas Üldkohus 2007. aasta menetluse pikendamise otsuse ([15]). Seda otsust edasi ei kaevatud.

1.2.3. *2012. aasta otsuse osaline tühistamine*

(45) 14. juulil 2016 tühistas Üldkohus 2012. aasta otsuse artiklid 1 ja 4, ([16]) leides, et komisjon ei olnud tõestanud Deutsche Postile antud eelise olemasolu. Seda otsust edasi ei kaevatud.

(46) 2012. aasta otsuse ülejäänud osi ei vaidlustatud.

1.2.4. *2011. aasta menetluse pikendamise otsuse tühistamine*

(47) 10. aprillil 2019 tühistas Üldkohus 2011. aasta menetluse pikendamise otsuse, ([17]) leides, et komisjon ei põhjendanud piisavalt ametliku uurimismenetluse algatamist (rikkudes ELi toimimise lepingu artiklit 296) seoses eelise olemasoluga. Seda otsust edasi ei kaevatud.

1.3. **Pärast 2012. aasta otsuse ja 2011. aasta menetluse pikendamise otsuse tühistamist saadud märkused**

(48) Pärast 2012. aasta otsuse ja 2011. aasta menetluse pikendamise otsuse tühistamist sai komisjon 24. mai 2019. aasta ja 17. juuli 2019. aasta kirjadega UPSilt ning 31. mai 2019. aasta kirjaga BIEKilt lisamärkusi. Oma kirjades rõhutasid UPS ja BIEK, et nad on endiselt mures pensionimeetme pärast, ning nõudsid, et komisjon oma uurimist jätkaks ja selle lõpule viiks. 28. novembril 2019 esitas UPS lisamärkusi.

2. **UURITUD MEETME KIRJELDUS**

2.1. **Käesoleva otsuse kohaldamisala**

(49) Võttes arvesse suurt hulka otsuseid, mille komisjon on vastu võtnud, ja teatavate otsuste tühistamist, leiab komisjon, et kõigepealt tuleb täpsustada käesoleva otsuse kohaldamisala.

(50) Komisjon tuletab meelde, et ta järeldas 2012. aasta otsuses järgmist:

a) seoses riiklike hüvitistega, et Saksamaa maksis neid ebaseaduslikult, rikkudes sellega ELi toimimise lepingu artikli 108 lõiget 3, aga et need on siseturuga kokkusobivad, ning

b) seoses riigigarantiiga, et see meede kujutab endast Deutsche Postile antud olemasolevat abi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 ja artikli 108 lõike 3 tähenduses.

(51) Seoses nende järeldustega pole 2012. aasta otsust edasi kaevatud ja seega kehtib see endiselt.

([13]) Kohtuotsus, Üldkohus, 8. detsember 2011, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 24. oktoober 2013, Deutsche Post *vs.* komisjon, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) Kohtuotsus, Üldkohus, 18. september 2015, Deutsche Post vs. komisjon, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) Kohtuotsus, Üldkohus, 14. juuli 2016, Saksamaa *vs.* komisjon, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) Kohtuotsus, Üldkohus, 10. aprill 2019, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) Samuti märgib komisjon, et kohtud tühistasid 2007. aasta menetluse pikendamise otsuse ja 2011. aasta menetluse pikendamise otsuse.

(53) Seda silmas pidades puudutab uurimine üksnes algatamisotsuses kirjeldatud makseid.

(54) Eelkõige on algatamisotsuses viidatud järgmisele:

a) maksed, mille Deutsche Post tegi 1995.–1999. aastal (Deutsche Posti erastamise kontekstis loodud) pensionifondi ja mille summa oli 4 miljardit Saksa marka aastas (umbes 2,05 miljardit eurot);

b) 8,2 miljardi Saksa marga (umbes 4,19 miljardit eurot) suurune puudujääk, mis tekkis pensionifondis 1999. aastaks märkimisväärse arvu Deutsche Posti töötajate ennetähtaegse pensionile jäämise tõttu, ning

c) asjaolu, et Saksamaa kattis selle puudujäägi, nagu Saksamaa rahandusminister oli 18. jaanuaril 1999 teatanud.

(55) Seda arvesse võttes on käesoleva otsuse ese eelkirjeldatud pensionimeede.

2.2. **1995.–1999. aasta pensionimeede**

(56) Pensionimeetmega, mis põhineb seadusel Saksamaa endise föderaalse postiteenistuse töötajate suhtes kohaldatava õiguse kohta (*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*) ([18]) (edaspidi „PostPersRG“), on alates 1995. aastast rahastatud suurt osa Deutsche Posti pensionile jäänud ametnike pensionidest. Selleks et võtta punkti 5 kohase hindamise käigus täielikult arvesse pensionimeetme mõju, kirjeldatakse järgmistes punktides põhjalikumalt ametnikele mõeldud sotsiaaltoetusi ja -makseid ning võrreldakse neid eraõiguslike lepingutega töötajate (edaspidi „lepingulised töötajad“) kohustusliku sotsiaalkindlustusega.

2.2.1. *Ametnikele ette nähtud sotsiaaltoetused*

(57) Ametnikel on õigus saada vanaduspensioni ning toetust haiguse ja pikaajalise hooldusvajaduse korral. Deutsche Posti ametnikele ette nähtud toetused on samasugused kui kõigile teistele ametnikele ette nähtud toetused.

a) 24. augusti 1976. aasta avaliku teenistuse pensionide seaduse (*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* (*Beamtenversorgungsgesetz – BeamtVG*) ([19]) § 14 kohaselt on pension teatav protsent ametniku viimasest palgast.

b) Ametnikel on õigus saada 50–70 % ulatuses hüvitist tervishoiu- ja hoolduskulude eest ning nad peavad ise kandma üksnes nimetatud piirmäära ületavad kulud. Tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse kulude hüvitamise konkreetne määr sõltub eri kriteeriumidest, näiteks laste arvust. Ametnikud võivad sõlmida vabatahtliku lisakindlustuse või kanda ise oma osa tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse kuludest.

2.2.2. *Postdiensti ametnikele ette nähtud sotsiaaltoetuste rahastamine 1989.–1994. aastal*

(58) Pärast esimest 1989. aasta postireformi pidid Postdienst, Telekom ja Postbank Saksamaa föderaalse postiteenistuse juhtimisstruktuuri seaduse (*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost* (*Postverfassungsgesetz – PostVerfG*) ([20]) § 54 lõike 2 kohaselt täies ulatuses rahastama pensionile jäänud ametnike pensionimakseid ja tervishoiukulusid, mis jaotati asjaomaste ettevõtjate vahel vastavalt iga üksiku ametniku varasemale töösuhtele.

(59) Selle sätte kohaselt on ametnikul – nagu varemgi – nõue riigi vastu, kes võib kogu summa Postdienstilt, Telekomilt või Postbankilt sisse nõuda.

([18]) Postiteenuste ja telekommunikatsiooni reformimise seaduse (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation* (*Postneuordnungsgesetz – PTNeuOG*), 14. september 1994, Saksamaa ametlik väljaanne (*Bundesgesetzblatt*) (BGBl.) 1994, I osa, nr 61, lk 2325) artikkel 4.

([19]) BGBl. 1976, I osa, nr 111, lk 2485.

([20]) Posti- ja telekommunikatsiooniteenuste ning Saksamaa föderaalse postiteenuse ümberkorraldamise seaduse (*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz – PostStruktG*), 8. juuni 1989, BGBl. 1989, I osa, nr 25, lk 1026) artikkel 1.

2.2.3. *DPAG ametnikele ette nähtud sotsiaaltoetuste rahastamine alates 1995. aastast*

(60) 1994. aasta postiteenuste ja telekommunikatsiooni reformimise seadusega (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*) viidi Postdiensti ametnikud PostPersRG § 2 lõike 1 alusel üle DPAGsse. Ametnikud säilitasid seejuures PostPersRG § 2 lõike 3 alusel oma õigusliku staatuse. DPAG võttis PostPersRG § 1 lõike 1 alusel riigilt üle kõik tööandja õigused ja kohustused ning PostPersRG § 2 lõike 3 alusel kõik ametnike varalised nõuded.

(61) PostPersRG § 15 kohaselt hakati pensionile jäänud ametnike pensioni- ja tervishoiukulusid tasuma uuest, Deutsche Posti ametnike jaoks loodud pensionifondist. 1. juulil 2001 liideti Deutsche Posti, Telekomi ja Postbanki pensionifondid postiametnike pensionifondiks (*Postbeamtenversorgungskasse*) (edaspidi „pensionifond“).

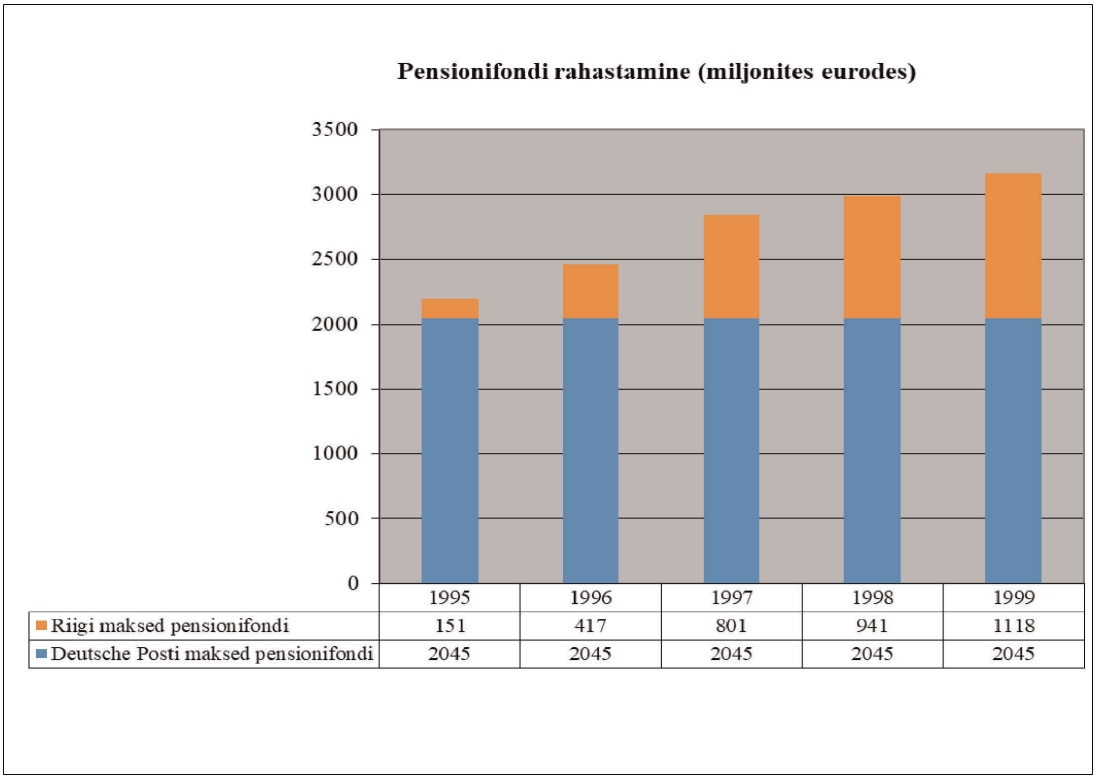
(62) PostPersRG § 16 lõike 1 alusel pidi Deutsche Post 1995.–1999. aastal maksma pensionifondi aastas 2,045 miljardit eurot ja kokku 10,225 miljardit eurot.

(63) Puudujääk (s.o pensionile jäänud ametnike pensionide ja Deutsche Posti poolt pensionifondi tehtud sissemaksete vahe) kaeti PostPersRG § 16 lõike 2 alusel pensionimeetmega. Pensionimeetme maht suurenes 151 miljonilt eurolt 1995. aastal 1,118 miljardi euroni 1999. aastal.

(64) Joonistel 1 ja 2 on esitatud Deutsche Posti ja Saksamaa sissemaksed pensionifondi (summade ja protsentidena).

Joonis 1

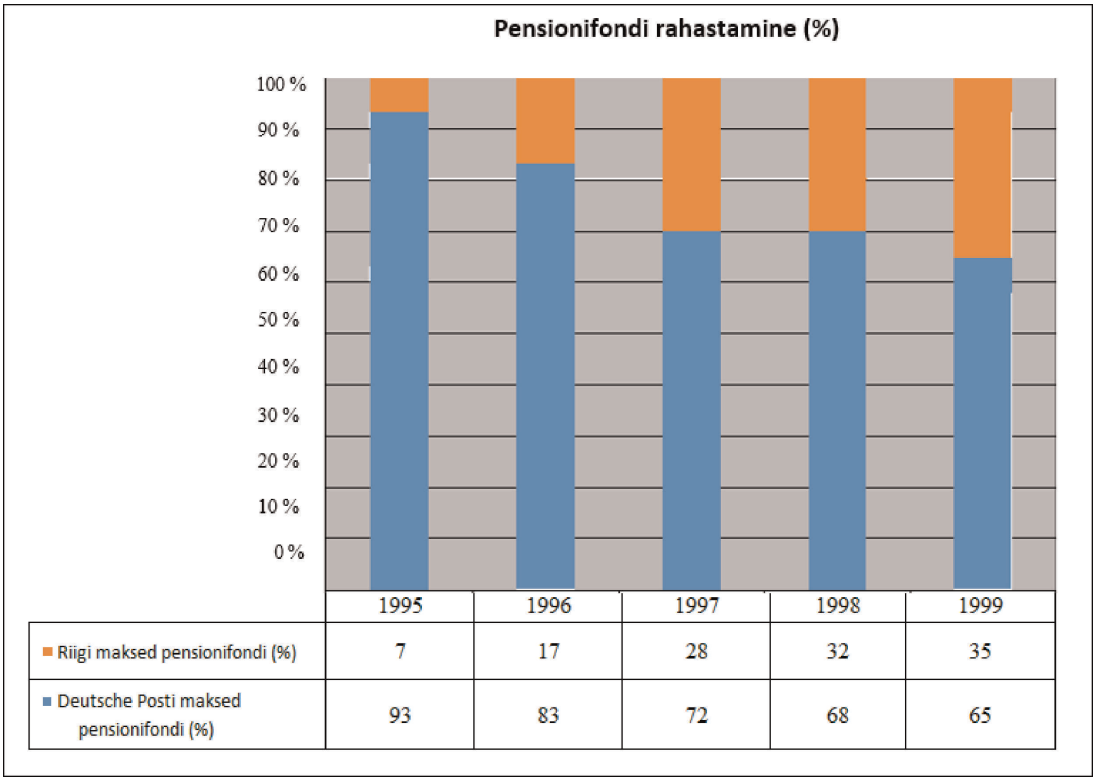
Pensionifondi rahastamine (miljonites eurodes)

	1995	1996	1997	1998	1999
Riigi maksed pensionifondi	151	417	801	941	1118
Deutsche Posti maksed pensionifondi	2045	2045	2045	2045	2045

Joonis 2

Sissemaksed pensionifondi (%)

2.2.4. *Deutsche Posti lepinguliste töötajate kohustuslik sotsiaalkindlustus ja täiendav pensionikindlustus*

(65) Sotsiaalkindlustus on lepinguliste töötajate jaoks kohustuslik ja neil peab olema neli kindlustust: pensioni-, töötus-, ravi- ja pikaajalise hoolduse kindlustus ([21]). Lepinguliste töötajate kohustuslikus sotsiaalkindlustussüsteemis on pensioni-, ravi- ja pikaajalise hoolduse kindlustuse vallas ette nähtud teistsugune kindlustuskaitse kui ametnikele kehtestatud süsteemis:

a) pensioni suurus arvutatakse protsendina keskmisest sissetulekust, mitte viimasest kuupalgast;

b) ravi- ja pikaajalise hoolduse kindlustusele tehtud kulutused kaetakse täies ulatuses.

(66) Ka sotsiaaltoetuste rahastamine erineb märkimisväärselt ametnike suhtes kohaldatavates õigusnormides sätestatust:

a) lepinguliste töötajate kohustuslikku sotsiaalkindlustust rahastatakse töötajate tööelu jooksul töötajate ja tööandjate tehtud sissemaksetest (edaspidi „kohustuslikud sotsiaalmaksed“);

b) kohustuslike sotsiaalmaksete kogumäär jaotatakse ametlikult töötaja ja tööandja osaks, mis kumbki moodustab ligikaudu poole kohustuslike sotsiaalmaksete kogumäärast;

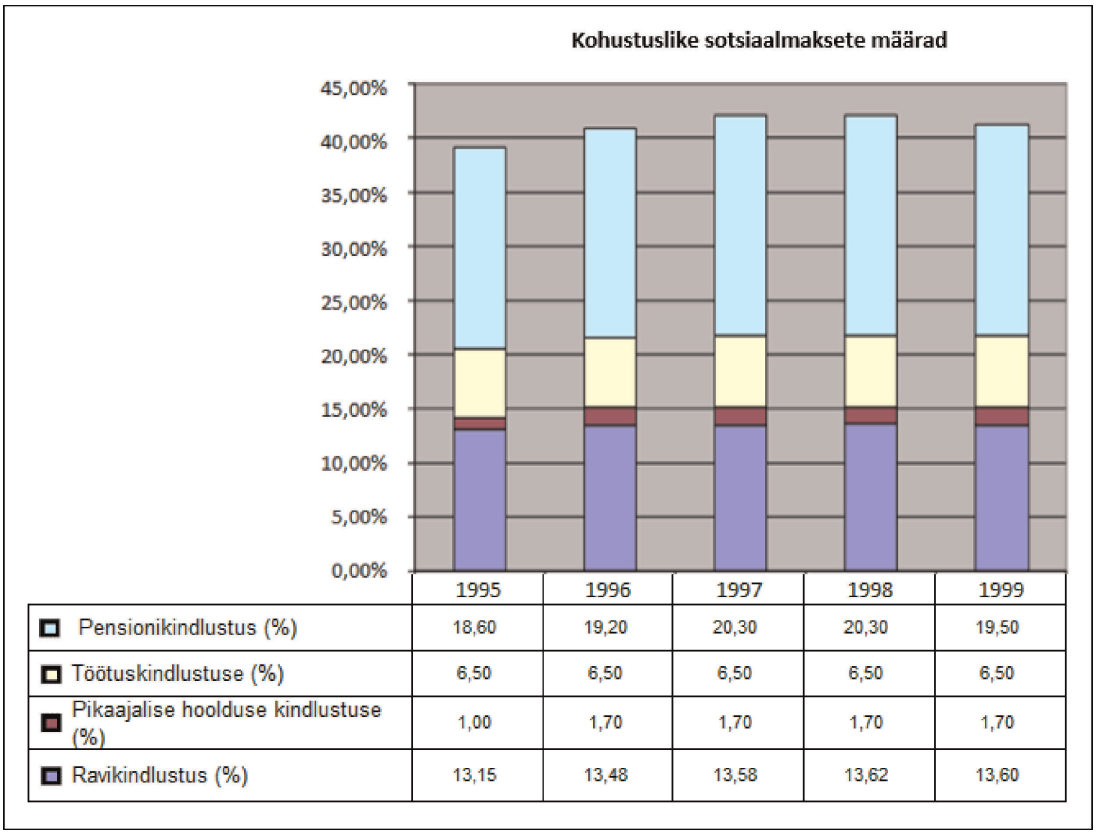
c) tööandja on ametlikult kohustatud maksma sotsiaalkindlustusfondidesse kohustuslike sotsiaalmaksete kogumäära.

(67) Joonisel 3 on esitatud lepinguliste töötajate kohustuslike sotsiaalmaksete määrad 1995.–1999. aastal.

([21]) Pensionikindlustust reguleeritakse sotsiaalkindlustusseadustiku VI osaga (*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch* (*SGB VI*)); töötuskindlustust reguleeritakse sotsiaalkindlustusseadustiku III osaga (*Sozialgesetzbuch* (*SGB III*)); ravikindlustust reguleeritakse sotsiaalkindlustus-seadustiku V osaga (*Sozialgesetzbuch* (*SGB V*)); pikaajalise hoolduse kindlustust reguleeritakse 26. mai 1994. aasta pikaajalise hoolduse seadusega (*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit* (*Pflege-Versicherungsgesetz – PflegeVG*)) (BGBl. 1994, I osa, nr 30, lk 1014) ja sotsiaalkindlustusseaduse XI osaga (*Sozialgesetzbuch* (*SGB XI*)).

Joonis 3

Kohustuslike sotsiaalmaksete määrad (protsendina lepinguliste töötajate brutopalgast)

	1995	1996	1997	1998	1999
Pensionikindlustus (%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Töötuskindlustuse (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Pikaajalise hoolduse kindlustuse (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Ravikindlustus (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) Jooniselt 3 ilmneb, et kohustuslike sotsiaalmaksete määrad on jäänud vahemikku 39–42 % brutopalgast (= netopalk + töötaja osa). Kuna tööandja ja töötaja osad moodustavad kumbki umbes poole kohustuslike sotsiaalmaksete kogumäärast, on nende vastavad sotsiaalmaksete määrad jäänud vahemikku 19–21 % brutopalgast.

(69) Deutsche Posti lepingulistel töötajatel oli peale kohustusliku sotsiaalkindlustuse ka täiendav pensionikindlustus. Enne 1997. aastat tööle võetud lepingulistele töötajatele pakuti täiendavat pensionikindlustust, mille tulemusel võisid nad saada ametnikega võrreldavat pensioni. Täiendav pensionikindlustus kattis seega lepinguliste töötajate kohustusliku sotsiaalkindlustuse raames makstava pensioni (s.o kindlaksmääratud protsent keskmisest sissetulekust) ja ametnike pensioni (s.o kindlaksmääratud protsent viimasest palgast) vahe. Täpsed tingimused on sätestatud Saksamaa föderaalse postiteenistuse pensioniasutuse põhikirjas (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. MENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED

(70) Algatamisotsuses leidis komisjon, et asjaolu, et riik kattis 1999. aastaks tekkinud puudujäägi – seoses suure arvu Deutsche Posti töötajate ennetähtaegse pensionile jäämisega 1995.–1999. aastal – võis anda Deutsche Postile eelise.

(71) Seega leidis komisjon, et meetme esialgse uurimise tulemusel polnud võimalik kinnitada järeldust, et meede ei kujuta endast riigiabi.

(72) Peale selle järeldas komisjon algatamisotsuses, et esialgse uurimise põhjal tekkisid kahtlused, kas meede sobib kokku siseturuga.

4. HUVITATUD ISIKUTE ASJAKOHASED MÄRKUSED

(73) Huvitatud isikud esitasid oma märkused algatamisotsuse ning (praeguseks tühistatud) 2007. ja 2011. aasta menetluse pikendamise otsuste kohta.

(74) Selles jaotises tehakse kokkuvõte märkustest, mida peetakse asjaomase meetme (st 1995.–1999. aasta pensionimeede) hindamise seisukohast asjakohaseks, ning jagu ei kajasta kõiki märkusi, mis on saadud varasemate, muid meetmeid ja/või 1999. aasta järgset pensionimeedet käsitlevate uurimiste käigus.

4.1. **Kolmandate isikute märkused**

(75) Nende pensionikohustuste ülevõtmine, mis tekkisid DPAG-l 25 % töötajate ennetähtaegse pensionile jäämise tulemusel, oli Briti postiteenistuse hinnangul riigiabi. Postiteenistus väidab, et pensionipuudujääki oleks tulnud rahastada äriühingu varade müügist.

(76) UPSi väitel anti Deutsche Postile eelis, sest ta vabastati osaliselt enne 1995. aastat kehtinud maksekohustustest. Kuna tavalised ettevõtjad pidid oma pensionikulud ise kandma, oli Deutsche Post oma konkurentidega võrreldes eelisolukorras.

(77) Oma 28. novembri 2019. aasta kirjas (pärast Üldkohtu 2019. aasta otsust 2011. aasta menetluse pikendamise otsuse tühistamise kohta) väitis UPS, et komisjon peaks jätkama pensionimeetme uurimist ja eelkõige kohaldama pensionimeetme hindamisel Orange'i ([22]) kohtuasja kohast kohtupraktikat (mitte Combuse kohtuasja ([23]) kohast kohtupraktikat). Samuti on UPS seisukohal, et isegi Combuse kohtuasja kohase kohtupraktika põhjal peaks komisjon järeldama, et pensionimeede kujutas endast kokkusobimatut abi.

4.2. **Saksamaa märkused**

(78) Saksamaa ametiasutused leiavad, et riigi panus pensionifondi piirdus sellega, mis oli vajalik selle objektiivse ebasoodsa olukorra korvamiseks, millesse riik oli DPAG pannud.

([22]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 26. oktoober 2016, Orange *vs.* komisjon, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.
([23]) Kohtuotsus, Üldkohus, 16. märts 2004, Danske Busvognmænd *vs.* komisjon, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

(79) Saksamaa ametiasutuste sõnul oli enne DPAG erastamist palgatud ametnike ennetähtaegse pensionile jäämise rahastamine riigi põhikohustus ametnike ees. DPAG kaasvastutus pensionifondi rahastamise eest hõlmas seega ebatüüpilisi erikulusid. Riigi panus pensionikohustustesse korvas üksnes osaliselt selle objektiivse ebasoodsa olukorra, millesse riik oli DPAG varem pannud. Seega leiab Saksamaa, et riigi panusega pensionifondi pole antud DPAG-le eelist ega moonutatud konkurentsi ega kaubandust.

(80) Saksamaa leiab Combuse kohtuotsuse ([24]) põhjal, et riiklikud maksed, mis tehti varem riigile kuulunud universaalteenuse osutajale erastamise raames tema eraõiguslike konkurentide tavapäraseid pensionikulusid ületavate pensionikulude katmiseks, ei ole riigiabi. Saksamaa leiab, et abi olemasolu hindamiseks tuleks võrrelda Deutsche Posti ametnikele ette nähtud sotsiaaltoetusi ja konkurentidele ette nähtud sotsiaaltoetusi.

5. **ABI HINDAMINE PENSIONIMEETME PUHUL**

(81) ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt „on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust“.

(82) Meedet saab pidada riigiabiks, kui täidetud on järgmised kumulatiivsed tingimused: a) abi on antud liikmesriigi poolt riigi ressurssidest, b) sellega antakse valikuline majanduslik eelis teatud ettevõtjatele või teatud kaupade tootmisele, c) eelis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ning d) meede mõjutab liidusisest kaubavahetust.

(83) Kuna pensionimeede põhineb PostPersG §-l 16 ja seda rahastatakse riigieelarvest, saab seda seostada riigiga ja see antakse riigi ressurssidest ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Kuna pensionimeedet rakendati üksnes selleks, et vabastada Deutsche Post osaliselt ametnike pensionidega seotud kuludest ja see tõi seega kokkuvõttes kasu Deutsche Postile, on meede valikuline.

5.1. **Majandusliku eelise olemasolu**

5.1.1. *Eelise olemasolu hindamise suhtes kohaldatav metoodika*

(84) Saksamaa väidab Combuse kohtuotsusele tuginedes, et pensionimeetmega ei antud majanduslikku eelist, sest sellega vabastati Deutsche Post ülemäärastest pensionikuludest.

(85) 2012. aasta otsuses lükkas komisjon tagasi Saksamaa väited, et eelise olemasolu tuli kindlaks teha Combuse kohtuotsuse kohase kohtupraktika põhjal.

(86) Pärast 2012. aasta otsuse ja 2011. aasta menetluse pikendamise otsuse tühistamist leiab komisjon aga, et Üldkohtu otsused kohtuasjades T-143/12 ([25]) ja T-388/11 ([26]) kohustavad komisjoni kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 266 kohaldama seoses pensionimeetmega Combuse kohtuasja kohast kohtupraktikat. ELi toimimise lepingu artikli 266 esimeses lõigus on sätestatud, et „[i]nstitutsioonilt, organilt või asutuselt, kelle õigusakt on tunnistatud tühiseks või kelle toimingu tegematajätmine on tunnistatud aluslepingutega vastuolus olevaks, nõutakse Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist“.

(87) Oma 14. juuli 2016. aasta otsuses leidis Üldkohus, et „pelk kinnitus, et pensionikulud kuuluvad ettevõtja tavaliste eelarveliste kulutuste hulka, ei ole piisav selleks, et käesoleval juhul tõendada Deutsche Posti tegelikku majanduslikku eelist. Komisjon, kelle ülesanne on sellise eelise tõendamine, ei ole seda teinud ning on seetõttu rikkunud õigusnormi“ ([27]).

([24]) Kohtuotsus, Üldkohus, 16. märts 2004, Danske Busvognmænd *vs.* komisjon, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, punkt 57.
([25]) Kohtuotsus, Üldkohus, 14. juuli 2016, Saksamaa *vs.* komisjon, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([26]) Kohtuotsus, Üldkohus, 10. aprill 2019, Deutsche Post *vs.* komisjon, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.
([27]) Kohtuotsus, Üldkohus, 14. juuli 2016, Saksamaa *vs.* komisjon, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, punkt 154.

(88) Eeltoodut arvesse võttes hindab komisjon Deutsche Postile antud eelise olemasolu, kohaldades Combuse kohtuasja kohast kohtupraktikat. Eelkõige leiab komisjon, et vastupidi UPSi väljendatud seisukohale on komisjon kohustatud kohaldama pensionimeetme hindamisel Combuse, mitte Orange'i ([28]) kohtuasja kohast kohtupraktikat. Täpsemalt leiab komisjon, et asjaolu, et selles otsuses võis Euroopa Kohus loobuda Combuse kohtuasjas kasutatud õiguslikust lähenemisviisist ja et seetõttu ei pruugi Combuse kohtuasja kohane kohtupraktika olla enam kohaldatav sarnaste meetmete suhtes muudes kohtuasjades, ei sea kahtluse alla komisjoni kohustust kohaldada praegusel juhul pensionimeetme suhtes Combuse metoodikat kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 266 esimese lõiguga (vt põhjendus 86).

5.1.2. *Eelise olemasolu kõnealuse juhtumi puhul*

(89) Pidades silmas, et kõnealuse juhtumi puhul kohaldatakse Combuse kohtuasja kohast kohtupraktikat, hindab komisjon, kas Saksamaa, kes võttis vastutuse 1995.–1999. aastal kehtinud ühekordsete maksete ja Deutsche Posti endiste ametnike pensionikulude kogusumma vahe katmise eest, andis Deutsche Postile majandusliku eelise võrreldes tema konkurentidega.

(90) Eelise olemasolu kindlakstegemiseks viib komisjon oma analüüsi ellu järgmises kolmes etapis:

a) kõigepealt teeb komisjon kindlaks muude kirja- ja pakiteenuseid osutavate ettevõtjate palgapõhiste sotsiaalmaksete suuruse;

b) seejärel teeb ta kindlaks, kui suuri palgapõhiseid sotsiaalmakseid Deutsche Post oma ametnike eest tasub;

c) viimasena võrdleb komisjon neid kaht arvu.

5.1.2.1. Muude kirja- ja pakiteenuseid osutavate ettevõtjate sotsiaalmaksete suurus

5.1.2.1.1. Võrdlusmäära arvutamine

(91) Eraõiguslikud konkurendid peavad oma tuludest rahastama nii tööandja kui ka töötaja osa riigile tasutavatest sotsiaalmaksetest. Nagu näidatud joonisel 3, on kohustuslike sotsiaalmaksete kogumäärad olnud ajavahemikul 1995–1999 umbes 39–42 % brutopalgast. Tööandja ja töötaja kohustuslike sotsiaalmaksete määrad on olnud umbes 19–21 % brutopalgast (vt põhjendus 68).

(92) Erinevalt lepingulistest töötajatest ei pea ametnikud maksma tervishoiu ja pikaajalise hooldusega seotud osa sotsiaalmaksetest, vaid katma ise 30–50 % oma tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse kuludest (eelkõige sõlmides täiendava erakindlustuse). Võib eeldada, et oma tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse kulude katmisel 30–50 % ulatuses on üldjoontes sarnane majanduslik mõju lepinguliste töötajate kohustusliku ravi- ja pikaajalise hoolduse kindlustuse sissemaksetega ([29]).

(93) Samuti ei tee ametnikud pensioni- ega töötuskindlustusmakseid. Deutsche Posti sissemakse peaks seepärast olema eraõigusliku tööandja osast suurem ja katma kõik pensioni- ja töötuskindlustuse kulud ning ülejäänud osa ametnike tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse kuludest.

(94) Deutsche Posti sotsiaalmaksete võrdlusmäär (edaspidi „võrdlusmäär“) peab seega hõlmama pensioni- ja töötuskindlustuse sissemaksete kogumäära (= tööandja osa + töötaja osa) ning tööandja osa ravi- ja pikaajalise hoolduse kindlustuse sissemaksetest.

(95) Nagu tabelist 1 selgub, oli võrdlusmäär 1995.–1999. aastal 32–34,5 % lepinguliste töötajate brutopalgast.

([28]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 26. oktoober 2016, Orange *vs.* komisjon, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) Kuna lepinguliste töötajate kohustusliku tervise- ja pikaajalise hoolduse kindlustuse puhul katab töötajate osa umbes poole sissemaksete kogumäärast (vt põhjendus 68), võib eeldada, et kulud, mis tekivad ametnikel seoses 30–50 % katva täiendava erakindlustusega, on suures osas võrdväärsed lepinguliste töötajate sissemaksetega.

Tabel 1

Deutsche Posti sotsiaalmaksete võrdlusmäär

(%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Tööandja osa	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Ravikindlustus	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Pikaajalise hoolduse kindlustus	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Töötuskindlustus	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Pensionikindlustus	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Töötaja osa	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Töötuskindlustus	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Pensionikindlustus	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Deutsche Posti võrdlusmäär	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. Aluseks oleva brutopalga arvutamine

(96) Kuna sotsiaalmaksed, mida Deutsche Post peab oma ametnike eest maksma, peaksid olema võrdsed kohustuslike sotsiaalmaksetega, on oluline, et Deutsche Posti suhtes ei kehtiks üksnes võrdne määr, vaid et kõnealune määr arvutataks ühtlasi võrdväärse brutopalga põhjal.

(97) Seepärast tuleb kindlaks teha ametnike brutopalk, mis on lepinguliste töötajate brutopalgale vastav aluspalk.

(98) Eeldatakse, et ametnike tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse kulude katmiseks tehtavad sissemaksed on võrdväärsed lepinguliste töötajate sissemaksetega kohustuslikku ravi- ja pikaajalise hoolduse kindlustusse (vt põhjendus 92). Seega pole vaja sellega seoses aluspalka kohandada. Kuna aga ametnikud ei tee pensioni- ja töötuskindlustuse makseid (vt põhjendus 93), tuleks arvestuslikku palka (st tegelikud palgakulud) suurendada, kohaldades tegurit, mille abil võetakse arvesse lepinguliste töötajate osa kohustuslikest pensioni- ja töötuskindlustuse maksetest.

(99) Järgmise valemi abil arvutatakse arvestuslik palk ümber brutopalgaks, mis vastab lepinguliste töötajate brutopalgale:

$$ametnike\ brutopalk = arvestuslik\ palk * \frac{100}{100 - (töötaja\ osa\ töötus - ja\ pensionikindlustuses\ )}$$

(100) Valemi kohaldamine 1997. aasta suhtes annaks näiteks järgmise tulemuse:

$$ametnike\ brutopalk = arvestuslik\ palk * \frac{100}{(100-(3{,}25+10{,}15))} = arvestuslik\ palk * 1{,}15$$

(101) Kui kasutada näiteks 1997. aasta maksemäärasid, on ametnike brutopalk arvestuslikust palgast 15 % suurem.

5.1.2.2. Deutsche Posti poolt oma ametnike eest tasutud brutopalgapõhiste sotsiaalmaksete kindlakstegemine

5.1.2.2.1. Eelis võrreldes võrdlusmääraga

(102) PostPersRG § 16 lõike 1 alusel pidi Deutsche Post 1995.–1999. aastal maksma pensionifondi aastas 2,045 miljardit eurot ja kokku 10,225 miljardit eurot.

(103) Sellest lähtuvalt ja eeltoodut arvesse võttes on võimalik arvutada brutopalgapõhised sotsiaalmaksed, mida Deutsche Post tasus ajavahemikul 1995–1999, ning võrrelda neid põhjenduse 97 kohase võrdlusmääraga.

Tabel 2

Deutsche Posti brutopalgapõhised sotsiaalmaksed ja võrdlusmäär

	1995	1996	1997	1998	1999
Deutsche Posti maksed pensionifondi (miljardites eurodes)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Ametnike netopalk (miljardites eurodes)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Ametnike brutopalk (miljardites eurodes)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Deutsche Posti maksed protsendina brutopalgast	**50**	**59**	**66**	**69**	**78**
Võrdlusmäär (%)	**31,93**	**33,29**	**34,44**	**34,46**	**33,85**

(104) Nende arvutuste põhjal ei paista, et Deutsche Post oleks saanud eelise, sest ta maksis arvutatud võrdlusmäärast rohkem.

5.1.2.2.2. Eelis võrreldes võrdlusmääraga, võttes arvesse hindade reguleerimise võimalikku mõju

(105) *Tuleks* märkida, et 2012. aasta otsuse põhjendustes 332–338 leidis komisjon, et Deutsche Posti hindade reguleerimine oli Deutsche Posti tasutud brutopalgapõhiste sotsiaalmaksete arvutamisel ja pensionimeetme proportsionaalsuse hindamisel oluline tegur.

(106) Seda õigustas asjaolu, et 22. detsembri 1997. aasta postiseaduse (*Postgesetz* – PostG) ([30]) § 20 lõigete 1 ja 2 alusel võib Deutsche Post nõuda, et reguleeriv asutus arvestaks ainuõigusest ja reguleeritud hindadega teenustelt saadud tulude lubatud suuruse kindlaksmääramisel kasutajatele edasi suunatavatesse kuludesse muu hulgas nii „konkurentsikeskkonnas tavatud sotsiaalkohustused“ kui ka universaalteenuste tõhusa osutamise kulud.

(107) Reguleeriv asutus kiitis selle lähenemisviisi esimest korda heaks 2002. aasta võrdlushinna kehtestamise otsuses (kohaldatav alates 1. jaanuarist 2003) ning asutus kiitis „konkurentsikeskkonnas tavatud sotsiaalkohustused“ ühtlasi heaks 2007. ja 2011. aasta võrdlushinna kehtestamise otsustega. Komisjon leidis, et majanduslikust seisukohast panustas Deutsche Post seetõttu tegelikult sotsiaalkuludesse vähem, kui ta näiliselt pensionifondi panustas. Sellele tuginedes oli komisjonil võimalik 2012. aasta otsuses kindlaks teha alates 1. jaanuarist 2003 kuni suhtelise eelise andmise lõpetamise kuupäevani antud siseturuga kokkusobimatu abi summa, mis tuli tagasi nõuda.

([30]) BGBl. 1997, I osa, nr 88, lk 3294.

(108) Seoses käesoleva otsusega ja seega 1995.–1999. aasta pensionimeetme hindamisega võib arutada, kas eelise olemasolu hindamisel vastavalt Combuse kohtuasjas kasutatud metoodikale tuleks arvesse võtta Deutsche Posti hindade reguleerimise võimalikku mõju, kui püütakse kindlaks teha, kas pensionimeetmega anti ettevõtjale eelis.

(109) Komisjon leiab aga, et igal juhul ei ole hindade reguleerimise võimalik mõju oluline seoses käesolevas otsuses hinnatava meetme ajalise ulatusega, st ajavahemikuga 1995–1999.

(110) Nagu komisjon märkis 2012. aasta otsuses, võttis reguleeriv asutus vastu esimese võrdlushinna kehtestamise otsuse, milles arvestati PostG-s sätestatud „konkurentsikeskkonnas tavatuid sotsiaalkohustusi“, alles 2002. aastal ajavahemikuks 2003–2007 ([31]). Seevastu leidis komisjon seoses 2003. aasta eelse ajavahemikuga, et 1995.–2002. aastal kohaldatud reguleeritud hindade õiguslikust alusest ei saa kahtluseta selgust, kuidas pädevad asutused määrasid eelnevalt kindlaks reguleeritud hindade elemendid ([32]). Sellest lähtuvalt selgitas komisjon, et kuna sotsiaalkuludega seotud tasuelemente ei olnud konkreetselt kindlaks tehtud, polnud võimalik brutopalgapõhiste sotsiaalmaksete suuruse kindlaks tegemisel Deutsche Posti hindade reguleerimist arvesse võtta ([33]). Neil kaalutlustel järeldas komisjon 2012. aasta otsuses, et ta ei suutnud kindlaks teha 1995.–2002. aastal antud kokkusobimatu abi summat ([34]).

(111) Käesolevas otsuses leiab komisjon, et need kaalutlused kehtivad samamoodi, kui eelise olemasolu hinnatakse Combuse kohtuasjas kasutatud metoodikaga, st põhjenduses 90 kirjeldatud võrdlusbaasi abil. Kuna komisjon ei suuda vaatamata oma jõupingutustele kindlaks teha hindade reguleerimise võimalikku mõju brutopalgapõhistele sotsiaalmaksetele, mida Deutsche Post oma ametnike eest tasus, pole võimalik tuvastada selle põhjal eelise olemasolu.

5.2. **Järeldus majandusliku eelise olemasolu kohta**

(112) Eeltoodu põhjal võib järeldada, et kui komisjon piirdub Deutsche Posti pensionifondi sissemaksete ja asjaomase võrdlusmäära otsese võrdlemisega, ei tuvastata Deutsche Posti puhul eelist. Isegi kui komisjon laiendaks hindamist ja võtaks arvesse Deutsche Posti hindade reguleerimise võimalikku mõju – eeldades, et see on põhjendatud –, poleks 1995.–1999. aastal võetud pensionimeetme puhul siiski võimalik täpset eelist kindlaks teha ega seda pensionimeetmega seostada.

(113) Eeltoodu põhjal järeldab komisjon, et tal ei ole võimalik tuvastada, et 1995.–1999. aastal Deutsche Posti suhtes rakendatud pensionimeetmega anti äriühingule eelis ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Kuna pole võimalik tuvastada eelise olemasolu, mis on üks abi olemasolu kumulatiivsetest tingimustest, järeldab komisjon, et pensionimeede ei hõlmanud riigiabi.

6. **JÄRELDUS**

(114) Komisjon leiab, et pensionimeede, mida Saksamaa rakendas 1995.–1999. aastal, ei ole ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Pensionimeede, mida Saksamaa rakendas 1995.–1999. aastal Deutsche Posti kasuks, ei ole Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi.

([31]) Otsus 2012/636/EL, põhjendus 332.
([32]) Samas, põhjendus 329.
([33]) Samas, põhjendus 329.
([34]) Samas, põhjendus 408.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Saksamaale.

Brüssel, 7. veebruar 2020

Komisjoni nimel
Margrethe VESTAGER
juhtiv asepresident